

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłáš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpođu ty.

Z njebjes mana,
Njeh či khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će
F.

Šserbske njeđželske łopjeno.

Wudawa so kóždy kobotu w Šsmolerjez knihiciziscežerńi w Budyšchinje a je tam sa šchwórtlětnu pschedplatu 40 pj. dostacž.

Čšecza njeđžela po tšjoch kralach. Pšalm 19, 2—15.

Čšecž Bohu Knjesej dajcže!

S jašnym wóczkom, š zunim wuchom, š czucziwej wutrobu steji pšalmista w Božej štwórbje, se špodziwanjom pohladujo na wšchitke Bože džiwny a škutki, nutrnje pošluchajo na tyšazory kšěrlušch hłóšow a šynkow; a šchtož tam widži a šlyšchi, to wšchitko namaka šašo, kaž we wulkim šchpihelu, we Božim šłowje, š kotrehož šašo šwětkle pruhi Božich šjewjenjom na wšchitke štworjenja a štawišny šwěta džėja; hłuboki wothłóš paš wšcheho teho kłinczi jemu napšhecžiwno š człowškeje wutroby. Š kajkimi šłowami? Š kotrym kšěrlušchom?

Čšecž Bohu Knjesej dajcže!

Kedžbuj, wěrjaza wutroba, na tónle kšwalobny kšěrlušch
we Božej štwórbje,
we Božim pišmje,
we šebi šamej.

Niž wěrnó, luby kšchecžijano, hđžežkuliz bu nekajke džěło dokonjane, tam bě přjedy jedny džěłacžet, hđžežkuliz wohladáš hotowy škutk abo grat abo twar, tam je hjes dwěla mišchtr abo wumjěz to šebi wumyšlil a potom šwoje wotmyšlenje wumjedł a dokonjał. Šchto je to czinił? wot koho je to? š czomu to šluži? To šu džěšczowe praščenja, wšchědnje tyšazorje wospjetowane dla wězow a wobrašow, kotrež naš nutškach a wonkach wob-

dawaju. A tež to je wěšte, czim wjetšchi, rjenšchi, mudrišchi a dospołnišchi je nekajki škutk człowškeho ducha, człowškeje ruki, czim wjetšchi a mudrišchi jeho mišchtr. Čšecž Bohu Knjesej dajcže! Š kaš pšche wšchu měru wulki a mudry a móžny je naš Boh, kotrehož rukow džěło šu njebjeska a twjerdzišna šemje! Štuš won do czicheje nozy pod Bože njebjó polne šwětknych hwěšdow, woczajuj na wyšokej horje škhadjenje Božeho šłóncžka, pohladaj a pošluchaj na šchumjaze žołny wulkeho hłubokeho morja, wohladaj to mjerwjenje milionow a bilionow žiwnych štworjenjom wot najwjetšich w indiškim palmowym lěšu hacž š najmjeńšchim we wódnjej kapečicžzy a we šłóncžnym prošchku, — mohł dha to wšchitko hjes hłubokeho hnučza ducha a wutroby wohladacž? Njetkóčzi to tebe na kolenje š czichemu nutrenemu pšchemyšlenju a modlenju, a njeposběhuj to tebe šašo, šo š rozjašnyjem woblicžom a š wupšchecžeranymaj rukomaj šwojemu štworicželej šaspěwašch: Čšecž Bohu Knjesej dajcže! A je-li wopomnišch, šo to, šchtož my wo Božej štwórbje šnajemy a wěmy, je jeno „po křuchach“ a šnadž porno temu, šchtož je nam hišchcže potajne a pšchitryte, kaž „křjepka wody w bowje a kaž šcherpatka na wazy“, dha šteji pšched tobu, kaž tam pšched profetu na polu, křašnosć tvojeho Boha, tvojeho Wótza, kiž je to wšchitko ša šwoje człowške džěczi štworil, šo bychu šbožownje jemu šlužile a špěwale se šłowom a žiwjenjom: Čšecž Bohu Knjesej dajcže! Šsu dha człowškejo, kiž šwojeho štworicžela, człowške džěczi, kiž šwojeho njebjeskeho Wótza přėja a praja: Bóh njeje? Ach, wono kłinczi kaž czimowne hudańcžko, hdyž hižom

14. psalm šo sapocznuje: Głupi rjeknu we šwojej wutrobje: Bóh njeje! A bohuzel! tajkich blašnom je tež wjele w našchim czašu, kiž runje won abo sradžu we wutrobje tak rjeknu, hačž runje zyła Boža stwórba jim Bože byče a wšchedomóz a wšchedomudroscž předuje a s tyžazornymi hłošami naš napomina: Čžescž Bohu Knjesej dajče! Duž dha, wy wěrjazy, šchtož tamni šwojemu stworiczelej sa-powjedžuja, to nješmy my čžim šwěrnišcho a džaknišcho pšched jeho trón a woblicžo: křwalobny křerlušch našcheho wšchedomózneho Knjesa, našcheho šmilneho njebieskeho Wótza!

Wobrocžej dale šwojej moczi a wutrobne myšle do druheje knihi, wot Boha tebi do rukow dateje, do Božeho pišma, do twojeje biblije, a hdyž do tejele šwjatnižy sa-stupišch, dha šwjecž šwoju dušchu, dha wušuj šwoje čžrije wot šwojeju nohow; pšchetož to měšto, hdyžž stejisch, je šwjata semja, dha poklafuj šo pšched tym, kotrehož šwěd-čženje a šjewjenje Bože pišmo je. Słyšich! Kaji křerlušch! Jeho spěwarjo w Božim pišmie šu šwjeczi jandželjo a wobhnadženi hrěšchnižy, mudri profetojo a lube džěczi, móžni kralojo a džělacžerjo w prošče semškeho džěla, psal-mištojo s harfami a čžerpjazy martrarjo w płomjenjach a šmjertnych čžwilach. Wšchitkich woczi šu k njebieskam wobrocžene, wšchitkich ruki a wutrobny k horam pomozny, k Wótzu šwětla posběhnjene a wot jich jasytkow křerlušch křerlušch, druhdy kaž s hłošom móžneho wicha, druhdy kaž žuni wothłoš s njebieskich wyschinow, tele šłowa: Čžescž Bohu Knjesej dajče! Jeli je twoja wutroba wot šwjateho Duchu rošjajnjena, dha křerlušch tónle psalm pod palmami šahrody Edena a w haju Mamre, pšchi brjošy Čžerwjeneho Morja a wokolo hory Sinai, pšchi Zionškich wrotach a w Babylonškim jastwje. A wy šwjatnižy a hory, wy studnje a městna noweho šakonja, kaš we waš a pšches waš a nad wami klineži a šyneži šašo a šašo křerlušch wěry, džaka, modlenja: Čžescž Bohu Knjesej dajče! Wot Bethlehema hačž k horje Golgatha, wot Tabora hačž k wyšokosczi Jesušoweho knjebjušpěča křerlušch ty tónle hłoš a šynt s njebies dele k semi, wot semje horje k nje-bješkam: Čžescž Bohu Knjesej dajče!

Abu nješny dha džak a křwalbu a modlenje winojty šwojemu Knjesej jako dariczelej Božeho šakonja, kiž je bješ poroka a teho dla čži pokazuje, kaš mašch tež ty bješ poroka a nastorka křodžicž; kiž je kaž dobre wobhrodženje a plót wokolo hěty a pola twojeho žiwjenja. Šlepa bludna podrožniža by čžłowška šchlachta, čžłowška wutroba była bješ šakonja Božeho pišma. A nětko? We twojim šwětke šwětlo widžimy! Twoje šłowo je mojimaj nohomaj šwěza a šwětlo na mojim puczu! A kajke wošchewjenje dušche namakašch ty w nim! Jedny najmudrišchich čžlo-wjekow je wospjet wušnał, šo by rad šwoje knihi, šwoje pišma, šwoju mudroscž dał ša Bože šłowo a trošcht 23. psalma. Ššwědčženja teho Knjesa šu wěrne a budža wostacž a wobstacž, hdyž wšchitke jasytki leštrarjow a ša-nicžerjow budža woněmjene. Haj, hižom džěnka, kaž w Pawołowym czašu a w běhu pšchichodnych lěštotkow, budže šo wopokafacž, šo Bože šłowo njeršomnych mudrych čžini, šo Boža mudroscž wšchu šwětnu pšchetriechi. 1. Kor. 1, 25. Čžesch-li wješkeleje a čžisteje wutrobny wostacž, dha wukn Knjesowe pšchifajnje a křodž po nich; mašch-li šłabej, šacžmjenej, šylšojtej woczi, — Bože pišmo je študnicžka a ščinja, s kotrejež balsam a lěkarštwu došcž doštanješch. Čžesch-li šo prawy wobarnowacž, haj, wěcž-nje wostacž, — biblija je wučerka, kotraž tebe pucže

hněwa a šudy Bože wuczi a nadobo čže wodži na puczu žiwjenja. Šdy bychu twoje blida a křamory polne wšchěch semškich krašnosčow a bohastwow byle, ale Božeho pišma šchaz a krašnosč by šo na nich a we nich njenamakał, dha je tola twój dom křudy a twoje žiwjenje tež. Nuts do lubyh šerbškich domow a rukow, štarych kaž džěczi, našche krašne a tak tunje šerbške biblije a šakhowaj a dopjeln jejne šłowa, dha šmějesch jako šwěrnny wotrocžk a šwěrna džowka „wulku mšdu“, hdyž tu se žohnowanej a tam se šbóžnej dušchu šaspěwašch: Čžescž Bohu Knjesej dajče! —

We šebi šamej, čžłowška wutroba, křerlušch tónle psalm a křerlušch. Kaš rjenje praji šwjaty Augustinus wo čžłowškej wutrobje: „Ty, Božo, šy našchu wutrobu štworil ša šebje, a našcha wutroba je njeměrna, doňž wona njewotpoczjuje we tebi!“ Ša tebe, ša Boha štwo-rjena! Šo by měr, pokoj, žiwjenje we Bošy namakała, šo by křodny wodnyh, hibanje, šacžuwanje a myšl była kaž džakna modlitwa, kaž křwalobny křerlušch ša žórko a wot-tyknjeny kónž našcheho žiwjenja. Wšchetož šchto šmy my pšched tym jenicžkim šamym móžnym a šwjatym, kralom wšchitkich kralow, kiž šam ma nješmjertnosč a bydli w šwětke, do kotrehož ničto šupicž njemóže? Wludne džěczi! křudži hrěšchnižy! A tym je džěcžatštwu Bože se šwojim Ššynom wobradžil, haj ša nich dawa šwojeho Ššyna do křudeho semškeho žiwjenja a do martry křchiza a šmjercže, šo bychmy my měr měli a šahojeni byli pšches jeho rany. Čžescž Bohu Knjesej dajče! Šójcže, wy wěrjazy, do Bethlehema, do Nazaretha, do Bethanije, křerlušchže Knjesowe šłowa, wohladajče Knjesowe džiwny, napjelncže woczi a wutrobny a ruki s darami jeho možy, lubošče a hnady a jeli potom móžecže mjelcžecž a wo-němicž, dha njech kamjenje špěwaja: Čžescž Bohu Knjesej dajče!

Ně! niz kamjenje! wy lube wěrjaze wutrobny, štare a mlode, šrudne a wješkele, domapytane a wobšbožene, wšchitke wy bohate wobhnadžene křeschčijanske wutrobny, šhromadžecže šo w čžichim štatoku a w šwjatnižy Božej, pšchi dupje a woltarju, pšchi šprawnym džěle a njedžěškim wotpocžinku, na semškich pucžach a pšchi tramnych hórkach drohich we Bošy wušnjonych. Š džaknym dopomnjecžom na Bože wodženje, s wěrjazy wušnacžom teho mjena, kiž je wysche wšchitkich mjenow, s dospołnym nješhablazym dowěrjenjom na šwojeho krala a pastyrja, se šbóžnej nadžiju teho, šchtož budžemy, šaspěwajmy: Čžescž Bohu Knjesej dajče! A šchtož tu w šłabošczi špěwamy, to njech šo tebi, wulki Knježe Božo, špodoša. Šomhaj hnadnje, šo se semškeho psalma budže wěcžny njebieski křerlušch, pšched tobu, Knježe, moja škała, a mój wumóžniko! Šamjen.

W. w N.

Čžescž Boža.

(Ššekn wot Gellerta, hudžba wot Beethovena.)

Ša Božu křwalbu šo njebieska horja;
Duž krašnja mjeno Wjeršchneho.
Ššwět Boha šławi, čžescž špěwaju morja;
Ššlyšch tónle hłoš, o čžłowještwu!

Wěšch ty, šchto na njebyu hwěšdžinu wodži?
Šchto štan tam šłónzu wotanka,
Kiž šwěczi, hrěje a našdala křodži,
Ššwój pucž kaž rjek tam měrčiz ma?

D wotewi woczy a spósnaj te dżiwu,
 Kiž wotkrywa czi pschiroda!
 Njej mudrosć w stwórbje czi dopofas žiwu,
 So móžny Bóh jow knjejstwo ma?

Wón je cze stworil, cze sdžerži a fita,
 Czi dacž chze tam swój Boži raj!
 Njeh lubosć k Bohu tež we tebi swita,
 Ty jeho hnadu wuži waj!

K. A. Fiedler.

Dobyczerka.

Něfajki bohaprějer junu po kraju czahasche a wšchudžom pschednosčki džeržesche, w kotrychž Boha hanjesche a swojim pschipošlučarjam wěru do Božeho słowa bjerjesche. So by tež wšchědnym, nižšim ludžom, kotřiž so swojich pobožnych wótzow wuřnacza hiščeje najtwjerdschu džerža, wěru wurěčal, bě sastupny pjenjes jenož na 20 pj. postajeny. Něcznik jara wuschijnje, ducha-polnje a jasnje pschednoschowasche a mějesche teho dla pschipošlučarjom se wšchěch woršchtow ludži. Po swojim pschednoschtu by pschezo powšchittownu rosmłowu dopušćizil, so móžesche kóždy swoje měnjenje wuprajicž. Tón rěcznik pak by potom kóždemu napschecziwo stupil, a hdyž by so hodžilo, by tych, kiž jeho měnjenja njeběchu, psched ludžimi šměšnych šćinil a jim hubu šatykał.

Nas bě tež sašo swój pschednoscht skónčizil a namołwjesche pschitomnych, so bychu so wo šlyšchanej rěči wuprajili. Nichtó so njehibasche, hacž skónčnje wobštarna žónska, kiž, kaž bě widžecž, do niskich ludži šluschesche, postany, k pultej džesche a tam swój rucžny korbił na semju staji, so by rěčala. Wona ani prawje němski njemóžesche a rěčesche ta, kaž wjeřnjenje rěčo. Sejne słowa pak wukhadžachu s wutrobju a běchu poľne žiwjenja. Na jednore waschneje powjedasche wona tole:

„To je nětko runje 8 lět, so mój muž wumrje a mje s 8 njedorosčenyimi džěczi wulkej šhudobje sawostaji. Sa bych tehdy pschi šamym sadwělowala a — šama na so pokasana — budžich to tež činiła; ale ja so swojemu njebjesemu Wótzu dowěrič, kotrehož pomoc šym tež w bohatej měrje šhonila. Šusto wschał njewjedžach, šchto šapocžecž. Šako jedyn wječor sašo ani ššorcžiczi šhlěba ani žaneje šucheje bėrnicežki w domje njebė, bėžach s domu, kaž wscha bjes myšlow, njewjedžo, hdyž chzu. Šako ta k želesnizy pschidžech a čah nasdala jėdžesche, pschėdže mje ta myšl: „Czišni so na koliju a ša šekundu je ta nusa pschėtrata.“ Šola ja so šhrabach a šhwatach sašo do města. Šdyž k přėnim šhėžam pschidžech, špėwasche w šahrodže mała holcžka tón šhėrlusch:

Bóh šwėrny wostanje,
 Wón lubuje wšchěch ludži,
 Šacž runje šusto dosčž,
 Tych swojich s šchizom šrudži.

To bě mi móžne pošhljenje a špokojenje a bórny šhonich, so Bóh woprawdže w prawym čašu pomha. Domoj pschischedšchi šlyšchach, so bě tam runje bohata šnjeni pobyla a mi šbytki wot šchěčžinow pschijnješla, ta so móžachmy tehdy wschitzu napschėzeni lehnycž hieč. A nětko s noweje wješelosčju pschi swojim štarym šłowje wostach:

Špėwaj a džėlaj,
 Š Bohom štawaj,
 Šso s nim lėhaj,

A hacž do dženšnischego dnja je wón mi pomhał. Moje džěczi šu mi wotrostke a ludžo móža je wšchė trjebacž. Ša šym nětko 65 lět štara a móžu šebi hiščeje šama swój wšchėdny šhlėb šašlužicž a so psched pschichodom njestrachuju. Šo wscho je ša

mnje moja wěra činiła. A nětko prajče mi“, taš wobrocži so na teho rěcznika, „šchto je hižom wascha njewěra ša wasč činiła?“

Tón so štróži a bė přėni kóčž šaškapjenty, so njewjedžesche, šchto wotmolwicž. Škónčnje pocža mjakotacž: „„Šuba žona, to s waschej wěru šče šebi jeno taš něšchto do hlowy štajila.““

„Šchto?“ wotmolwi jemu ta žónska, „hole wumyšlenje dyrbi to byčž? Šo ja tu hiščeje šym a šym štrowa a móžu so ša šwoje džěczi štaracž a šo maja wone hiščeje šwoju macž, je to jeno něšchto wumyšlene?“

Na to tón rěcznik sašo nicžo wotmolwicž njewjedžische, a jako ludžo pocžachu tej žonje pschihłowowacž a jej „šlawu“ wołacž, bu wón čėrwjenty kaž honacž a njewjedžische, šchto s hanibu a hnėwom šapocžecž. Ša žona pak bu čim šhroblišcha a da so nětko s tymile šłowami do njeho:

„Šak dha pak Wy k temu pschidžecž, ludžom to najlėpsche, šchtož maju, jich wěru bracž a hanicž? Šeno lėse šolcžiska to dokonjeja, so šlepemu mužej šij, s kotrymž so wón po pucžu dale maša, s ruki wuroža a potom čėfnu, a jeno rubježnizy šamotnemu pucžowarjej w čymowym lėšu najprijedy jeho šwėzu hašnu, so bychu jeho potom porašli a wurubili!“

„„Ale ja,““ jakotasche šchepotajo tón hubaty rěcznik, „„tola žadyn rubježnik nješšym.““

„Nė wschał“, wotmolwi ta žona, moju wěru mi wy wěsčje wsacž njemóžecž, tu mi do žyla žadyn čłowješ njerubi. Ale wo 20 pj. šče mje tola pschijnješli, kiž šym tu ša šastup dacž dyrbjala a ša šotrež šym měšto wječerje jenož hnėwanje mēla!“

To wurěčawšchi, wona swój korbił do ruki wša a nastaji so k hieču. Ale nětko ju wschitzu šhwalachu, s rukomaj ššestajo, a kaž dobyčzerka ta jednora žónska se šale štupasche; nasch wulko-hubaty rěcznik pak so pokloni a s hanibu se šadnymi šurjemi twochny a so wjazny w tym měšče njepofasa.

Džerž Bohu šwėru!

Ach bėda! wotpad wulki je,
 Džerž šwėru twjerdže, duscha!
 Šslub s Bohom ša čaš młodosčje
 Šso wobarnowacž šluscha.

Šchtož Bóh czi w šchěčėžny polubi
 Šo šwojej wėčžnej miłosčzi,
 Wón dawa s poľnej měru.

Džerž Bohu šwėru w dobrých dnjach,
 Šdyž šwėt czi w róžach kčėje
 A duschi w tyčhle rjaných žnjach
 Šso šlónzo šboža šmėje.

Šlej, wscho je Boža dobrota,
 Kiž k pokucžje naš pohnuwa
 A k prawej šwėrje wabi.

Džerž šwėru tež, hdyž mrolota
 Czi njebjio wobčahuje;
 Šdyž čėžko bija njewjedra
 A horja wichor duje.

O njestorž! Tež nad mrolami
 Šso Bože šlónčžo šhobi,
 Kiž ženje njesakhadža.

Džerž Bohu šwėru we wėrje,
 Šaj, džerž so jeho šłowa,
 Dha twój pucž čėmny njebudže
 A žana šhódba čmowa.

Ty pónďžes, wuńďže junu czař,
Přes Křysta krej na wěčny křas,
Hďžež mĕra palmy wĕja.

Džerž Bohu řwĕru w lubosći,
Řiž řwĕt tař lubowasće,
So jemu Šyna wobradži,
Hďyž cřlowřtwa w hrĕchach spasće.
Duž džerž řo ř Bohu ř lubosću,
Wón dopomha cři ř řiwjenju
Přes Řnjeřa řesom Křysta.

Džerž Bohu řwĕru w nadžiji;
Da wón teř řhwilu cřalacž
Ř tebi w twojej řyřnosći
Řajhórcže řyllř řlřacž —
Wón w prawym cřařu řawĕře
Cže ř řřiřa, nury wumože,
So jemu řhwalbu řpĕwasć.

Řaj, řwĕrny budž hacž do řmjercže,
Dha řbóžny řónž řy řmĕjĕř;
Řjĕř cžeřke teř je řĕďženje,
Ty w Božej ruřy řrĕjĕř.
Wóh twojej duřhi řřes Křysta
Tam řwĕrny hnadnu řrónu da,
Hďžež wĕcžne řwĕtko řwĕcži!

K. A. Fiedleř.

Wřhelake ř bliska a ř daloka.

— Wólbny na řĕžorřtwa řejm hacž na wuřalanřte wólbny řu nimo. Bohuřel je řo 65 řozialdemokratow hnydom wuřwolřko. W řyř wotrĕřach, hďžež nařři Šerbja řobu wola, řu wřřudžom wuřalanřte wólbny. We Wojerowřto-Řosbóřřim wotrĕřu je tař wĕřte, řo řo řnjĕř krajny řadžicřel řegenscheidt we Wojerezach wuřwolř, dokĕř jemu řiřom řři řrĕnjĕj wólbje jenož 600 hřořow ř wjĕřřinje pobrachowasće. W Budyřřto-Řamjĕřřim wotrĕřu ma dotalny řapóřkany řnjĕř Řrřřa 2000 hřořow wjazy hacž řozialdemokrat Buř. Řadžijmy řo, řo řo teř řónle wotrĕř řĕžorřto-řwĕrnej řtronje řďerži. Šozialdemokratojo wřřař wřřitko řpyřaja, řudži řařařřicž a řařřĕpicž. Tař wudawaja, řo je řozialdemokratiřři řandidat Řuřicžan a řo jako řyn řĕřbřejy řarřřejy w Budyřřinje narodžřl. To dyrbi řařakle řařřĕpenje hycž. Řón muř řo řenje řa Šerbami řrařřař njeje, ale nĕřko, hďyž dyrbja Šerbja jĕho wuřwolřicž, řo na to dopomni, řo řtaj řnano jĕho řarřřej řĕřbřĕho řodu hřkoj. Šozialdemokratojo řo řa řanym narodom njeprařřejja, ale wřřitku narodnu myřl a wóřcžinřtu lubosć a narodnosć řapřĕwaja. Duž nadžĕjmy řo, řo nařři Šerbja řwjerďže řteja řřĕĕřiwmo njeprařřĕřelam nařřĕho wóřzneho řraja.

— Řowny řřullřři řakon je na řařři řejm řřřiřřoř. W bliřřřim cřařu řo jĕho wopřřijĕcže wopřewi a my potom hřowne myřle noweho řakonja teř řudny řodamy.

Ř rořpominanju.

Čřičha myřl řuna řo wulřej řale we morju, na řotrejž řo, hacž řunje řama ř mĕrom wopřanje, tola wřřitke đřiwje řořny řamaju.

Jene nuřne!

Łut. 2, 48. Řtaj, řwóř nan a ja řwóř cže ř řyřřnej holořřu řyřařoj.

(Čins řř not! wer hat dies Čine?)

Řřřř: Jene nuřne je, to jeno —

Jene nuřne! mařř to jene?
Řeno mařř-li Křysta řy.
Řĕřř đawa wobřřořene,
Mĕrne, wjĕřle wutrobny.

Šřřř wuřwolř Křysta, řom' wřřitko řo lubi;
Šřřř řĕho pař řhubi, řón wřřitko wřřař řhubi.
Hďyž řyřařř řoh' řwĕru, řař' namakasć řoh',
Ř křařne mařř myřto, hďyž wobřřowasć řoh'.

Wodž mje, řĕřu, řař řy řlubřl,
Šřam je řwóřej řrawřzu,
So cže řhroble njebyř řhubřl
Duřny đomoj na pucžu.

Řř pomhaji, řo njebyř wot řĕbe řo řđalřl
Ř řabudžo řĕbe w řřym řowarřřwje řralřl;
Šřřř ř řřemu řo řwucžuje, wopuřřĕři cže; —
Wřřař hřĕřřnitow řada cže pohóřřřuje.

Đaji, řo byř ja đženřa řucže,
Řaji, đženř ř řĕbi wřóřřř řo,
So byř řoluty řřoř pucže,
Řyřař řwóře řowarřřtwa.

Đaji, řo byř cže řyřař teř wodnjio a w nožy,
Řař Řarja a řořĕř wřřĕ nařořřl řřořny;
So byř řĕbe řadail je řđnyřowanjom,
Šĕ řyřřnosću, ř holořřu, ř rořrudžĕnjom.

Přĕřĕzo hřĕři đurje řamřacž
Budža ř lubom' Wóřzewi.
Duž, o řĕřu, đaji řo nam'řacž,
Đženř řřĕcže byřĕ řřu řři řĕbi.

Řař Řarja cže namaka we řwřatym řĕřĕcže,
Tař budu ja řĕbe teř namakacž wĕřĕcže.
Đ řař je řĕj' wutroba hōřila řo! —
Šĕřĕ bōřny řo řrudnym, řoř Wumóřnitko.

Řořřřl řřabu wĕru řoju,
So byř řĕbe řapřřijail;
Ř řo ř řĕbi lubosć řwóřju
Wutorhnyĕř řĕj njebyř đail.

Đaji, řo byř řĕj řĕbe đo wutrobny řtajřl,
Wřřĕ řwóře byř řřowa teř w řwĕrnosći řajřl;
Řř řpōřĕř, řo byř řřĕřbĕrař na mudrořĕři,
Ř řař teř na řĕřach řař na milořĕři.

Jurij Wřřř.

„Řomhaji Wóh“ njeje jenož řola řnjĕřow đuchownych, ale teř we wřřĕřch řřĕĕdawarřnjach „Šerb. Řowin“ na wřřach a w Budyřřinje đořřacž. Řa řřřřřřřř řĕřa řlacži wón 40 řj., jĕnotliwe cžiřřla řo řa 4 řj. řřĕĕdawaju.